

Уштеда енергије регулисањем рада система грејања

Основна функција система за грејање је да простор у коме боравимо загреје на температуру при којој се осећамо удобно. Вредност ове температуре зависи првенствено од тога какву активност спроводимо и како смо том приликом обучени. За случај да се седи и дуже борави ова температуре треба да буде од 20 до 21°C, за простор у коме спавамо 18°C, за просторије у којима због одласка на посао и школу током дана нико не борави 16°C, а у случају дужег не боравка, у случају годишњег одмора 10°C. За разлику од ове температуре, температура спољашњег ваздуха и други метеоролошки услови непрестано се мењају, чиме се непрестано мењају губици топлоте кроз зидове, врата и прозоре, као и остале елементе омотача зграде, а самим тим мењају се потребе за топлотом коју систем грејања треба да обезбеди. Због тога, а да би одржала жељена температура потребно је извршити **регулацију рада самог система грејања. Ово посебно зато, што са сваким степеном прегрејавања, тј. повећањем температуре ваздуха у просторији за 1°C, непотребно троши додатних 7% енергије за грејање.**

У пећима и шпоретима на дрва, ова регулација се спроводи једноставним ложењем веће или мање количине дрва. У случају грејања са ТА пећима, користе се термостати, који подешени на одговарајућу температуру, укључују или искључују вентилатор и електричне грејаче.

У случају да се објект загрева помоћу **локалног централног система грејања** (систем који се састоји од котла, у коме се загрева вода, пумпе за топлу воду и разводног система цеви и радијатора), да се енергија не би непотребно расипала, односно да би се температура у просторији одржавала на жељеној вредности, неопходно је користити неки од **уређаја за аутоматску регулацију рада котла**. Ови уређаји регулишу рад котла на основу мерења температуре или спољњег или унутрашњег ваздуха. У случају да дође до снижавања вредности неке од ових температура, рад котла се аутоматски појачава или у обрнутом случају смањује, све до поновног достизања жељене температуре у простору (или у најједноставнијој варијанти само укључује и искључује).

Заједно са овом регулацијом, као мера енергетске ефикасности препоручује се и уградња тзв. терморегулационих или **термостатских радијаторских вентила**. Ови вентили који се уграђују на радијаторе, поседују термостатску главу, која садржи мех испуњен гасом или течношћу. Када

температура у просторији порасте, притисак у меху расте и он се шири и тако затвара вентил. Када температура у просторији опадне остварује се обрнут процес тако што се мех сензора скупља услед деловања повратне опруге и отвара се вентил. **Уградњом термостатских радијаторских вентила могућа је уштеда енергије чак до 20%** (што зависи од врсте термостата и брзини реакције - најбрже реагују термостатске „главе“ пуњене гасом). Као посебно квалитетна и енергетски ефикасна мера, препоручује се и уградња система **аутоматског регулисања са програмабилним термостатом**. Овај систем, поред тога што на основу праћења температуре ваздуха, може укључивати и искључивати котлао и појачавати и смањивати његову снагу и тиме регулисати температуру воде, може се подесити тако да и регулише почетак и крај грејања у зависности о дану у недељи, ноћи или дана. Овакви системи могу контролисати и неколико температурних зона у кући, с обзиром да није потребна једнака температура у свим просторијама. Ако се користе према упутствима, овакви **програмабилни термостати могу донети уштеде и до 30% енергије**.

У случају да се грејање станова остварује врелом водом испорученом из **система даљинског грејања**, као меру **енергетске** ефикасности која се односи на регулацију, могуће је применити меру уградње **термостатски радијаторских вентила**, чиме ће се уштедети до чак до 20% енергије. **У случају да се наплата услуге грејања врши на основу стварно потрошене енергије**, за скоро исти износ смањиће се и рачун за грејање.